

1970 ספטמבר

ראש השנה, חשל"א

הינחנו. נלחם באויב.

שנה טובה ומאושרת

הימים עוברים, שנה עוברת, אומנם
המנגינה לא כל כך עליזה, גם הפעם,
אך ניחא, נגיד שגם המנגינה נשאת.
תלוי רק איזה.

ומה נאחל לחברים, לידידים, לבני-
משפחה, לצבא, לממשלה לכולם?
רק שיהיה טוב, ובקשה במהירות
הגדולה ככל האפשר!

שנה טובה !

החוליות

צווחי חגים לשנת תשל"א

אברי צ. גבריאל ע. ברכה יהודית א. רוחי שהס.	<u>ראש השנה</u>
רפי ו. דליה אבי א. אסחר מ. דוד ז.	<u>יום כפור</u>
אליהו ס. יגאל מ. גלילה ראובן ק. ליזה ריבה ל.	<u>סוכות</u>
יגאל צ. הני מיכל ס. כרמלה מגדה אופיר.	<u>ט"ו בשב"ט</u>
טובה אריה ג. יוסף ר. ראובן ר. מרדכי ל.	<u>פורים</u>
דיני פר. קובי מרגלית א.	
הרמן יואב ק. אמנון עפרה א. יונה ג. חוה גר.	<u>פסח</u>
אורי גר. דני ה. רפי ל. עליזה ש. תמר ע. רוזין	<u>יום העצמאות</u>

יובל ח - 30

בשנת תשל"א ימלאו 30 שנה לעליה על הקרקע של קיבוצנו. ועדת התרבות החליטה לא לפסוח על תאריך זה ולקיים חגיגה, להוציא גליון מיוחד של העלון וכו'.

כ"כ הוחלט לפנות לוועדת התקציבים ולהקציב סכום מתאים למטרה זו בשנת התקציבים הבאה. פרטים נוספים בעלונים הבאים.

אולם דבר אחד כבר עכשיו ברור: בלי השתתפות הציבור כולו לא יקום הדבר ועל כן... יפנו אליך בבקשה כלשהיא, אל תסרב!

לעפרה ולאמנון	ברכת
ולכל בני המשפחה	מזל טוב
<u>מזל טוב</u>	<u>לנורית ולמיכאל</u>
בהולדת מיכל הקטנה,	שהתחתנו ב- 25.8.70
שנולדה ב- 4.9.70	ואושר רב לכל בני המשפחה!

א ג ר ת ל ח כ ר י ם

מי שקרא ב"אגרת" מס. 941, לא יכול היה מלהשתומם על הנימה הפסימית שבכרה מתוך אוסף הרשימות, שהעורך הכניס לתוכה. כמובן, שה"אגרת" צריכה להשאר בתחום המציאות שלנו ולנגוע בבעיות שאנו נחלקים בהן. נכון, שיש צל בחיים שלנו, אבל אין זה אומר שחסרות נקודות אור. "אגרת" כזו שחורה על כל פנים לא מוסיפה מצב רוח טוב, ואולי להפך.

בודאי, שרבים, כמוני, החרשמו מהאינטרוויע עם הצעיר מגל-עד שעזב אח הקבוץ. הבעיות כפי שהוארו לא זרות גם לנו, וכל אחד, הקורא ברשימה, יכול בנקל להתאים הכל שנאמר שם, אל המצב במשקו הוא, אם כי פה ושם נראים הכאבים קצת מוגזמים.

בגלל העניין שמצאתי ברשימה זו דוקא, בחרתי מהוכה בכמה נושאים והלכתי איהם אצל 3 אנשים בעלי גילים שונים: צעיר, צעיר פחות ומבוגר. את החשובות אשר קבלתי, אמסור להלן, בצורה חמציחית.

ח ר ב ו ת

שאלה: האם חיי התרבות במשקנו מספקים אותך? איך אתה מתאר לך חיי תרבות טובים?

צעיר

חיי התרבות בהחלט לא מספקים. מלבד הרצאות אין בעצם כלום. לא יכולים להתפרק, אין אף פעם בדור קל, בקושי ריקודים פעם ביובל. נורא עייף אצלנו.

צריכים להביא מדי פעם איזה בדור קל, לארגן ערבי ריקודים. גם טיולים מזמן לא עשו וכדאי לעשות שוב קצת. לפעמים טיולי צעירים, לפעמים לכולם. אני חושב, שכדאי גם לארגן מפגשים עם צעירים ממשקים שכנים, כי אנו מעטים ולא פוגשים שום פרצופים חדשים.

צעיר פחות

בזמן האחרון חיי התרבות פה חלשים מאד. יש אולי סיבות לדבר, אך צריך לעשות מאמץ להחיות אותם. הביאו יותר מדי הרצאות ופחות מדי מופעים מסוגים אחרים. רצוי מאד, שיהיו ביום ששי מדי פעם מופעים, שגם ילדי ביח הספר יוכלו להשתתף בהם, כי הם ישנים בבית, לרוב אין להם פעולות ביום ששי, ואם הם לא יכולים ללכת, גם הוריהם יושבים בבית. סרט טוב נוסף אחת לחודש לא היה מזיק. לפני שנתיים עשו מדי פעם טיולי משפחה, מנהג זה רצוי לחדש, אפשר גם להוסיף חוגי חזיב כמו גילוף עץ, קרמיקה או בטיק וחוגי למוד כמו צרפחית, אנגלית או ערבית.

פעילות תרבותית מוצלחת יכולה לתרום לשפור המצב החברתי.

מבוגר (חרבותניק)

חיי החרבות לא על רמה מספקת אצלנו, אך אין לחלוח את הקולר בועדת החרבות בלבד. השתתפות החברים ברוב המופעים חלשה מאד וההענות לבקשה לעזור, לתרום באופן פעיל זעומה עוד יותר. לעומת זאת הביקורת חריפה מאד.

כל זה מוציא את הרוח ממפרשי ועדת החרבות.

אמנם, יש גם נקודות אור. קיים אצלנו חוג ליהדות עם משתתפים קבועים. הודות לעפרה יש מקהלה, וגם לחוגים האיזוריים לספרות נוסעים יותר חברים מאשר אשחקד.

יש רושם, שרוצים רק בבדור קל, אך בדור כזה מגיע לקרית שמונה ולא יילח השחר ואנו נוסעים למופעים אלה. אי-אפשר להביא להקות קלות טובות הנה, כי הם עולות הון. זול יותר לחזות בהם בחוץ.

בקשר לחרבות פנימית, לערבים עם כוחות פנימיים, "נשבר" לנו. המאמץ להניע חברים לתרום מיכולתם, (שיש) גדול מדי. אני יודע, שזה חבל, ואני מציע, שכל המוכן יבוא עם הצעות לועדת החרבות. ההצעות החקבלנה, אם תהיה נכונות מצד החברים לעזור בבצוע.

ח נ ו ך

צעיר

זו השאלה המכרעת, כי יש כאן לעשות חלוקה בין עבר, הווה ועתיד. ואי אפשר לקבוע בצורה פסקנית, היות ויש צדדים רבים לענין ככל האפשר. בשאלת החנוך שזור כל עצם קיומנו. יש חנוך בגיל צעיר שהוא הקניית הרגלים בלבד, דבר חשוב בלי ספק, אך לא גורלי. יש חנוך ולמידת מקצועות. היכולים לקבוע עתיד הצעיר לגבי דרכו בעבודה ובחירת מקצוע. אך מה עם נחירת ערכים ואיזה? מה עם הצבת דמות, שהנער והנערה יכולים להזדהות איתה? ואלה עוד דברים כלליים, אך מי ידריך את הצעיר בבוא העת להחליט באיזה דרך ללכת? מה יש לנו להציע לבן המתלבט על פרשת הדרכים?

הנני מבין, שבמקום חשובה, שאלתי בעצמי שאלות. אך כל זמן שאין חשובה מעשית, נמשיך לשאול ולחפש פתרונות, שעדיין לא קבלו מענה מספק.

צעיר פחות

על החנוך לא גמרנו לדבר, לא קבלנו חשובה לשאלות רבות ואין להניח, שיקום מישהו שיהיה באמתחתו צרור חשובות. למה תמיד למצא פתרון לבעיה "בוערה", למה אי אפשר לקבוע חוקים, שתופסים בכל המקרים כאשר יתעוררו, במקום לרוץ ולחפש פתרונות מאולתרים, שאין להם ערך בר קיימא. ועוד דבר, וזה בעית ההדרכה לשכבה הבינונית. הילדים בחברה הצעירה מרגישים באופן חמור בחוסר מדריך, בערבי שבת הם הולכים בטל, והבדור היחיד הוא הטלויזיה. יש לפתח יוזמה, דוקא בגיל זה, על מנת שידעו לפי החור, שוב למסור מסורת לצעירים מהם, הבאים בעקבותם.

מבוגר:

איך אפשר היום לדבר על חנוך? לגבי זו מילה זרה בשפה לא מובנת. המחנכים, כפי שאני מחאר לי אותם החעיפו, ובמקומם לא קמו חדשים. לא זוכרים כבר מה זה המושג לחנך לקראת הדרך המשותפת, בעבודה, בחברה, אי אפשר עוד להשיג התנדבות או התחשבות עם הזולת, לא, החנוך, כפי שהוא מצטייר לנגד עיני, נעלם ויצא מהעולם, ביחד עם מושגים רבים אחרים. וכנראה, שעלי להשלים עם עובדה מעציבה זאת.

יחס בין מבוגרים וצעירים

שאלה: מה דעתך על היחסים בין צעירים ומבוגרים במשקנו ואיך יחסי אלה היו צריכים להיות?

צעיר

יש חברים ותיקים, שלא יכולים לשכוח, שראו אותנו, החברים הצעירים, כילדים. הם לא תופשים, שהתבגרנו, והם חושבים, שאנו עדיין נערים, שהם יכולים לתת להם פקודות. נכון, לא כולם כאלה, אך יש די הרבה. יחס זה מרגיז מאד ולא נותן לנו לבטא את עצמנו ולהרגיש עצמאיים.

יש, כאסור, גם די הרבה ותיקים, שלא נוהגים כך, אך גם עם אלה קשה קצת לדבר. מפריע להם, שמגדלים שערות למשל, הם לא תופשים, שהמנהגים בעולם השחנו.

צעיר פחות

לדעתי יש רגישות מופרזת אצל המבוגרים בשטח זה. שמעתי, שיש ותיקים שטוענים שהצעירים רוצים לזרוק אותם מפה, וזה בהחלט לא נכון. מובן, שחפקידים רבים כמו רכוז ענפים, ותפקידים חברתיים שונים עוברים לידי צעירים. יש מקומות עבודה איפה ששלב דורות זה מתבצע ללא זעזועים. יש לתת אחריות לצעירים, אך להתחשב גם בנסיון המבוגרים. עם קצת גמישות ורצון טוב משני הצדדים היחסים יכולים להיות תקינים בהחלט.

אולי אוסיף פה, שלדעתי לא טוב שחבר ותיק יחזיק שנים רבות מאד באותו תפקיד או באותו רכוז ענף או שרוח. רצוי להתחלף לעתים וכאן לא מוכרחה להיות החלפה בין מבוגר וצעיר, אלא החלפה לפי התאמה לתפקיד טטויס. אך עצם ההחלפה חשובה, נניח אחת לשלוש או ארבע שנים.

מבוגר

בעיה זאת מפחידה אותי לעתים קרובות. אני מרגיש, שאני מזדקן ואני מבין, שהצעירים רוצים באחריות (הם אפילו לא תמיד רוצים בה), אך יחסם לעבודה ולמסק לא המיד כמו שהיינו רגילים בשנים שעברו.

המסק הזה יקר לי, השקעתי בו את רוב חיי. האם ימשיך להתקיים? איך יהיו פני הדברים? העזיבות הרבות של הצעירים בשנים האחרונות מדאיגות

אוחי מאד, אולי האשמה היא בנו, לא ידענו להראות ולהסביר לצעירינו את החיובי שבחיי קבוץ ועכשיו אנו קוצרים מה שזרענו.

אינני מתאונן על יחס אישי לא טוב של צעירים אלי. אולי אתאונן על חוסר יחס משני הצדדים. אין מספיק הדברות, והאשמה במבוגרים לפחות באותה מדה כמו בצעירים.

בכל זאת יש לי לפעמים הרגשה, שלא רוצים לשמוע את נסיון החיים שלי, שלא מעוניינים לדבר אתי. האם זה נכון? אולי זה רק נדמה לי?

א. שרות לחבר

הצעיר:

אסור ליחס לענין זה חשיבות יתרה. השרות חייב להיות עניני, ויעיל.

צעיר פחות:

חשוב לנו, איך היחס בכל המקומות הצבוריים, ויש כאן בהחלט מה ללמוד, במקומות מסוימים.

מבוגר:

יש הרגשה, שהיום בזלזלים במוסד הזה, שקוראים לו שרות. הרי במשק כל אחד משרת את כל אחד וחייבים לתת את הדעת בנקודה רגישה זו. כל אדם אוהב חשומת לב, ויחס בינוני או רע יכול לגרום עגמת נפש רצינית ביותר, שלעתים אפילו אין לה תקנה. אני רואה בשרות טוב חשיבות מרבית.

ב. עבודה

הצעיר:

אין עוד סיסמאות המתיחסות לעבודה. אין חשובה.

צעיר פחות:

מאז ומתמיד תופסת העבודה המקום העקרי בחיים שלנו. יש אמנם התנדבות פחות, אך היחס היסודי אל העבודה לא נשתנה.

מבוגר:

כאן נוגעים למרכז העצבים של חיינו. נכון, אסור להשוות מה שהיה עם המצב של עכשיו. אבל... אין העבודה נגמרת עם הבצוע הפיסי של המלאכה שחייבים לעשותה. החשוב הוא, שהחבר תורם מעצמו, מאישיותו, מכל מה שיש לו לעבודה. ואין העבודה נגמרת אחרי 9 שעות, יש לקרוא ספרות מקצועית, בכל שטחי העבודה יש מחקרים, יוצא לאור חומר רב על כל הענפים; יש להחזיק בבעיות ולשקול צעדים להתקדמות בכל יום. אסור לראות את העבודה כדבר סטאטי.

ג. פעילות

צעיר:

הייתי רוצה שיהיה כאן פעילות חברתית, תרבותית, ספורטיבית ובכלל פי כמה ממה שיש היום. הועדות פועלות בקצב איטי, החברים מתראים מעט בצותא, אין התארגנות באף שטח. אין אני רוצה לחלוח את הקולר על מישהו באופן מיוחד, אך החודעה לפעילות כלשהי במשק חסרה אצל רוב האנשים.

צעיר פחות:

אין אני מרגיש בחוסר פעילות באופן אישי. הנני עסוק בעניני משפחה, ילדים וחנוכס. לא צריך לשכוח שבשטח החנוך עבר הרבה מאד על שכמי ההורים. בכל זאת נראה לי שמשהו חסר, וטוב היה, לו היו מפעילים את החברה יותר, והיו מנצלים את היכולת של היוחר מחוננים.

מבוגר:

זה כבר תקופה ארוכה, שהנני משתומם, שהועדות לא פועלות ביחר רצינות ותקיפות. אין עוד דבר שאיכפה לכלל, ועל החבר לסדר את עניניו באופן פרטי. באופן מיוחד מרגיש אני בחוסר פעולה של מועצת חנוך, שלדעתי לא מספיק ערה למכלול הבעיות של היום, ביחוד אצל החברה הבוגרת.

יחס לאנשים חדשים

שאלה: מה דעתך על קליטה בכלל ועל היחס לאנשים חדשים במשק שלנו?

צעיר: (חשובה)

כמוכן שצריך לקלוט. הרי אין עם מי לעבוד. נדמה לי, שהיחס לחדשים די טוב, נותנים להם תכף שכון מן הסוג המשובח ואנו צריכים לחכות. החדשים לומדים מהר מאד לדרוש את כל המגיע להם.

שאלה: לדעתך, לתת דירה טובה ותנאים טובים זה מספיק לקליטה מוצלחת?

חשובה: אחת מתכוון לקליטה חברתית? זה באמת קצת קשה. טוב, שבאים כמה עולים מאוחו סוג, כמו ההולנדים למשל, אז הם קולטים זה את זה.

שאלה: ואחא אישית, מוכן לקלוט?

חשובה: חלוי את מי.

צעיר פחות:

המשק זקוק לקליטה, אך צריך היסב לברר את מי קולטים. לא כדאי לנו לקלוט אנשים מעל גיל 40, אפילו אם יש להם ילדים. הם כבר לא כל כך מסוגלים להתרגל לחיים כה שונים ויפלו עלינו למעמסה.

שאלה: מה צריך, לדעתך לעשות מבחינה חברתית כדי להצליח בקליטה?
חשובה: יש אצלנו כמה מכשולים רציניים לקליטה חברתית טובה.
 החברה שלנו סגורה מאד, בעצם כל משפחה סגורה בחוץ עצמה ועסוקה בבעיותיה.
 לא נכנסים מספיק למצבו של החדש, לא מבינים, שזה קשה להקלט בצורת
 חיים כה שונה.

יש גם מספר מוסדות בקבוצתנו שלא דוק מקלים על החדש להקלט,
 אלא בפרוש מכבידים. נקודה רגישה ביוחד היא, למשל, המרפאה. דוקא שם
 יש צורך בהסברה פנים, בהדרכה חוץ כדי יחס חם וחביבות וזה לא ניהן.
 גם במוסדות אחרים, כמו בחי הילדים, מחפרה וחנות לא מחמקים מספיק
 בקושי של החדש להקלט, אך מתאוננים הרבה על הקושי שלנו לקלוט אותן.
 כל זה מקטין את הסכוי לקליטה טובה.

מבוגר:

הצורך בקליטה הוא ברור. רצוי לקלוט צעירים ומשפחות עם ילדים,
 כדי למלא קצת את הכתות הקטנות שלנו. חשוב מאד למצוא מיד לעולים או
 לחדשים מקום עבודה קבוע ומחאים. כך יוכל החדש לקשור קשרים עם עובדי
 הענף שלו ועל העובדים אתו התפקיד להדריך.

נחנו בקצרה כמה חשובות שקבלנו על שאלות רבות בענינים חשובים.
 אנו חקוה, שהחברים ימצאו בהן ענין, ואולי גם יגיעו תגובות, שנוכל
 לפרסם בעלון הבא.

עזרה בלקוט החומר: יהודית א.

ב י ק ו ר ת ע ד ב י ק ו ר ת

מאז ומתמיד אינני אוהב מכתבים בעילום שם או חתומים בשם מדומה.
 לכן אני מייעץ לזרובבל ש. - אם תהיה לו להבא ביקורת - לצאה למערכה
 בריש גלי. ואומנם הוא "לא יודע לאן לפנות?" שטויות!!

ועתה לגופם של הדברים. אפשר היה להסתפק במילה אחת להד"ם! בכל
 אחת מן הנקודות המוזכרות במאמר פועלת ועדת החרבות ועושה (או עשחה)
 לפי מיטב הבנחה וכוחה. והרי העובדות:

הרצאות על נושאים אקטואליים, היו ויהיו. לרענן את זכרוננו של זרובבל
 ש. : בחודש האחרון התקיימו הרצאותיהם של איברהים שבאט, ערבי ישראלי
 על רשמי מסעו בארה"ב ושל דב זכין, חבר כנסת מטעם מפ"ס, על המצב המדיני
 והנה האמת על התענינות חברינו בנושאים אקטואליים:
 בהרצאה הראשונה השתתפו כ- 40 חברים ובשניה כ- 25! ואשר להזמנת "**בימנה**
עסגות": היו זמנים, כן. אנו נהנינו, אך כנראה גם האמנים נהנו
 והמחירים האמירו בהתאם לכך. נוסף על כך הסרדה הגדולה של הקמת במה בחוץ
 חדר האוכל, הפרעות למטבח, סיכוי שיבוא מעט קהל אך מעל הכל: יש כיום

אולמות טובים מאוד בסביבה, אליהם באות להקות גדולות וקטנות וההוצאות לחבר לאין ערוך נמוכות יותר.

גם משאלתו של זרובבל בקשר עם אורי גלר נתמלאה בינחיים ומספר ניכר של חברינו זכה לראוה אותו. הזמנת הכרטיסים נעשתה בלי "המלצתו" של זרובבל ש. ואחרון אחרון חביב : הקרנת הסרט השבועי. זוהי דרך ייסורים ארוכה מאוד של חוסר נכונות והתנהגות בלתי חברית.

במשך שנים הקריין אברהם פ' את הסרט השבועי בהתנדבות ראויה לשבחים. אולם לפני כשנה ורבע "עבר" לטלוויזיה ומאז שאלנו, ביקשנו, התחננו, בפני מספר חברים המסוגלים לבצע את השרות הזה לציבור, אולם לכל אחד סירוב בפיו ועצות טובות לגבי אחרים. ואף הנהגת חורנות - דבר לא רצוי, אך בליט ברירה - לא החקיימה כשורה; שבעת החברים אשר היו רשומים ברשימה לא ידעו, לא הסתכלו, שכחו או סתם לא רצו. פרשה מביישת שמוטב לא להרחיב את הדיבור עליה. לאחרונה הביע שלמה ב' את נכונותו לקבל את התפקיד של מקריין עד מועד גיוסו בנובמבר, ואז יהיה עלינו למצוא חבר צעיר המחונן במידה טובה של אחריות ציבורית ויהיה מוכן לקבל את המשימה לשנה.

מי מתנדב? אולי זרובבל ש.?

יצחק פ' . רכז התרבות.

מכתב לזרובבל ש.

זרובבל, שלום!

אין אני מכירה אותך אישית, כי לא הציגו אותך לפני, בכל זאת ברצוני להגיב על מכתבך בעלון הקודם, שלכל הדעות לא היה במקום ובהחלט לא קלע למטרה. בקורה, היש דבר פשוט מזה? ועוד בקורת כזו על אנשים פעילים, שבכל רצונם משתדלים להביא גוון בתוכניות התרבות שלנו! לא, זרובבל, בקורת צריכה להיות בונה, או שכדאי לך לוותר עליה בכלל. לדעתי, למכתב כזה כפי שכתבת, אין מקום בעלון שלנו, שרק רוצה לשמור על רמה ולדאג לאינפורמציה שוטפת על הנעשה במשק. אני גם מבקשת מהמערכת, להבא להמנע מלהדפיס רשימות מסוג זה.

נכון, זרובבל, שהקרנת הסרטים לא פעלה כראוי, אך אם שמח לב, חל שפור במצב, וגם אתה נהנה מהצגת סרט מאורגנת. ואל תגיד, שאינך מחלהב מהסרטים היפים, שמגיעים אלינו!

וחראה, הביאו אלינו אפילו חבר כנסת, להרצות על נושא אקטואלי, וכמה אנשים אתה חושב שהיו שם? לא יותר מעשרים!
ומה עם אורי גלר? הוא לא בא אולי? בסח שהוא היה! היית בהופעתו? היה כדאי, נכון?
ובכן, זרובבל, תחן לנו להנות מסף דבורך, אך אנא, תחסוך לנו את העקיצות!

שלך בהערכה מאד מסויגת,
זילפה.

ערב מענין עם אורי גלר. בית "יד לבנים" איילת השחר

אורי גלר, שמענו עליו, קראנו, האזנו לחוכנית איתו בקול ישראל, חזינו במסך הטלוויזיה. אבל לראות ... לראות כל זה מה שבצעם אי אפשר להאמין, מה שהרבה מעבר לתפיסתנו? ...

לפני שנגש לעצם ההופעה, בקצרה כמה מילים על האולם החדש והיפה באיילת השחר, ועל הטרנספורט לשם. האולם החדש, "יד לראשונים ולבנים" מרשים מאד, מבוצע בטוב טעם, וחענוג להכנס לשם. חבל רק, שמערכת השמע לא מעודכנת בהחלט לכל הפאר סביב. החאכזבנו מאד, שלא הצלחנו לקלוט את אשר אורי היפה ספר לנו, סחוסר ומקול במצב תקין. גם לא הבנו, מדוע לא יכולנו להתפעל מאורי החינני בכל יופיו, בגלל החושך על הבמה. ולמה המופע התחיל בחצי שעה אחור? מחמיד שנאחי זלזול כזה בקהל, שבא מרחוק, ומקפיד על כך לדייק.

והטרנספורט? כן, רבותי, זכינו לנסוע לאיילת השחר באוטובוס של "אגד". כמה שהסעה "אנושית" זו מוסיפה לערב הצגה כל אחד יודע. כן תרבנה הסעות כאלה!

ובאשר לאורי גלר, מה נגיד שלא נאמר עדיין?

בשבילי היה המוזר ביותר שברגע שאורי פותח את ההופעה, כל ענין נפלא נמוג ואיננו. היחכך...? אורי מגיש את יכולתו בצורה כה מעשית, פשוטה וצנועה, שממש שוכחים שיש כאן כוח על אנושי, ושרואים דברים שבהחלט לא מחקבלים על הדעת. ורק, כאשר חוזרים הביתה, כאילו מתעוררים ונזכרים, שבאמת, היה זה משהו מופלא, שאי אפשר בכלל למדוד אותו בכל דבר אחר ששמעו או ראו קודם לכן. ובזה כוחו של אורי לפני קהל גדול של אנשים. מה שמרתק אותי במיוחד, זו השאלה למה אורי מסוגל באמת, לו לא היה מרסן אח כוחותיו לגבי קהל שומעיו. בטוחני, אם אורי היה מראה עצמו בכל יכולתו, לא היה יכול לעמוד מול אנשים "רגילים" כמונו. ואולי נשמע על כך עוד בעתיד?

רות. ק גל

אורחים וארחים

משרד החוץ "גילה" אותנו וממסיר עלינו אורחים לרוב. בחאריך 25/8 ארחנו את שר הפתוח וסיוע חוץ מהולנד, מר אודינק, שבא עם פמליה של 6 אנשים ביניהם שני נציגים ממשרד החוץ. מה שמאחד בקורים אלה זאה העובדה, שאנו מצדנו פותחים את ליבוחינו לאורחים, מראים להם את הקיבוץ, מספרים על המיוחד שבחינו, עונים על שאלות, לעתים בהחלט אישיות, ואף מגלים מעט מבעיותינו, אך באותו רגע, שאנו בזהירות, שואלים מעט מן המעט על הנעשה בהולנד, על מצב דעת הקהל למשל לגבי ארצנו, או דעות של אישים שונים על כל נושא שהוא, הנה, לפתע השיחה נעצרת, תשובה ברורה לא מקבלים, ובצורה מאד דיפלומטית עוברים לסדר היום, מבלי שהצלחנו בכלל לזכות במענה.

בכל זאת אנחנו מקבלים את האורחים בסבר פנים יפות, ונקיים מצוות הכנסת אורחים גם בעתיד.

משרד החרוץ

ירושלים, כ"ט באב חש"ל
31 באוגוסט 1970.

לכבוד
גב' רות סביר
קבוץ שדה נחמיה
דאר נע גליל עליון

לרות שלום רב,

השר לענייני פהוח וסיוע של ממשלה הולאנד, ה' ברנד אודינק ובני
פמליתו, החרשמו מהבקור בשדה נחמיה אולי יותר מכל ארוע אחר בבקורם
בישראל. הפגישה והשיחה אחק, עם יצחק פימנסל ועם חברים אחרים, הבקור
במשק ואחרי כן הפגישה במועדון, פתחו להם אשנבים להכרה הקבוץ פנים
אל פנים, לאחר שמעו עליו כל כך הרבה, בחור אחת מיצירותיה המופלאות
של ישראל.

הרשי נא לי להביע לך ולחבריך את תודותינו הנאמנות על השרות
שעשיתם למשרדנו. אשמח מאוד אם את או החברים שפגשנו אתם, תחקשו אתנו
כאשר חבקרו בירושלים.

בברכה נאמנה,
(-) שמעון אמיר
מנהל מש"ב

זה היה החודש שהיה...

שיחות, אסיפה, החלטות, ערעורים על החלטות.

- 22.8.70 אסיפת חברים
- (א) בחחילת השיחה לא היה ברור, האם זאת שיחת חברים או שיחה כללית. יושב הראש נתבקש להקפיד הקפדה יתרה על הגדרת האסיפה, ע"מ למנוע אי נעימות.
- (ב) למודי המשך של זיני בסמינר הקבוצים אושרו.
- (ג) ערעור על נוהלי נופש, כפי שהוחלט בשיחה קודמת נדחה.
- 12.9.70 אסיפה כללית. בהשתתפות שיא
- (א) בקשה לקבל את משפ. ויינרייך נדחתה.
- (ב) מענק שחרור למשתחררי צ.ה.ל. לאור הארכת השרות ב-6 חדשים מקבל כל חייל בעת שחרור 900 ל"י. מטעם האחוד הודיעו לנו, שהחיל חייב למסור את כל הסכום למשק. הצעת המזכירות היא, שהחייל משאיר לעצמו סכום של 250 ל"י. הצעת המזכירות נתקבלה.
- (ג) חקנון רכב, סרקטורים.
- בעקבות עבירות מכמה סוגים, הוחלט להביא פעם נוספת את חקנון

הרכב לאשור לאסיפה. הצעה שנוי תקנון מחקלות אצל המזכיר.
 מעמד חושב, שאינו חבר ולא רוצה להתקבל לחברות. (ד)
 הצעת המזכירות היא להגביל תקופת מועמדותו של חושב, שאינו רוצה להתקבל לחברות. ההצעה נדחתה.

אנשים ... אנשים ... אנשים ...

- * כהתחלת החודש התחילו הילדים ללמוד. אחולי הצלחה שלוחים לכל.
- * לכתה חרמון הצטרפו שני ילדים, ג'והנה מצפת ורוני מחיפה, שיגורו במשק וילמדו בכפר בלוס. ברוכים הבאים.
- * בקרוב יוצא מחזור "רימון" לשרות בצה"ל. ולמשקים צעירים. דרך צלחה לכולם, תבואו הרבה הביתה ואל תשכחו למסור את כחובותיכם החדשות, כדי שנוכל לשלוח לכם את "עלון המשק"...
- * שנת "שרות" מיוחדת נגמרה במטבח, ורוזין חוזרת למתפרה, אחרי שבשלה לנו ארוחות טובות ומזינות. בכל זאת אין לזלזל גם בתפירה טובה, ואנו מאחלים לרוזין הצלחה נוספת במעשה ידיה.
- * רותי ב. חזרה אחרי שרות בצה"ל. ברוך בואך הביתה, רותי!
- * ד"ש חס לכל החברים ממספ. שברק, המבלה חופשה בהולנד.
- * אנו נפרדים מששח חברי. קבוצת "מקס" מגרמניה. הקבוצה שהחה אצלנו 3 חודשים, והיינו רוצים שיארו עוד, אך עליהם לחזור הביתה, ואנו אופרים להם שלום ולהתראות!
- * אחולי הצלחה לג'ני, היוצאת להשתלם באמנות המשחק.
- * גננת הגיעה למשק במסגרת שרות בצה"ל. לשרה אדר ברוכה הבאה!
- * אחולי החלמה ללוקי, שמקבל טפול גב ורגל בכ"ח יפה נוף בחיפה.
- * קבוצה דרום אמריקאית הגיעה למשק לתקופה של 3 חודשים. מרכז הקבוצה יהיה דב, ברוכים הבאים והצלחה לדב בעבודה חדשה זו.
- * נהגת בין צבור הנהגים! באולה קבלה רשיון נהיגה, בשעה טובה!

דו"ח משיבות המזכירות

- (1) נדחו הבקשות לקנות עוד השנה מזגן אויר למזכירות. נדחתה קניה של 6 מקררים בנוסף לאלה שכבר נקנו השנה. הקניה תובא לדיון יחד עם חוכנית ההשקעות לשנה הבאה.
- (2) הוחלט שיעקב ל. יחזור לקואפרטיב ל-3 חודשים כדי להכשיר שם חשמלאי רכב ואחרי כן הוא יחזור הביתה כדי לעבוד בבית קרור, במקום אבנר, שיצא ללמודים.

דו"ח משיבות ועדת חט"ה

- (1) הוחלט לתת לבטי שברק 1000 ל"י בהשתתפות בהוצאות נסיעתה לחו"ל לבקור המשפחה שהצילה אותה במלחמה. לא אושרה השתתפות בהוצאות הנסיעה של אלי.
- (2) הרצה ב.א. ורוני וונש הודיעו על עזיבה. שניהם אמרו, שהם עוד מקווים לחזור אלינו למרות העזיבה כרגע.
- (3) נערך דיון בקשר להחלטה הנוגעת לתקציב רהוט לחיילים משחרררים, והוחלט לרשום לחיילים עם שחרורם במחברת סכום השווה לחצי תקציב משפחתי, ואחרי 5 שנים להוסיף לרוקים את יתרת סכום התקציב של רווקים.
- (4) חברים, שברשותם נמצא עדיין רהוט השיין לועדת חברה, מתבקשים לפנות לגורית ר. על מנת לתאם את החזרת הרהוט. הוא דרוש למקומות אחרים.

א ח י ב ר י ל ו

מזכ"ר